



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Pavli Fvscchi Episcopi Sarnensis De Visitatione Et  
Regimine Ecclesiarvm. Libri Dvo**

**Fusco, Paolo**

**Romae, 1616**

De Doctoribvs, Et Medicis promouendis. Cap. Trigesimvm.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61768](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61768)

Scol. hist. diuers. cap. 7. fol. 170. Ac etiam græcas litteras, quam maxime pro recognitione scripturarum antiquorum patrum, & doctorum (Sicuti multum prodest hodie ipsius sacræ scripturæ intelligentiæ ex varietate litterarum Amplissimus, & Doctissimus D. meus D. Gulielmus S.R.E. Cardin. Syrletus, quem insig-  
nem, & præditum peritia trium litterarum dicit D. Card. Hosius lib. 2.  
conf. brent. fol. 203. & in alio de sa-  
cram. Euchar. in lib. confess. fol. 290.  
vt omnes admirantur, scribit Iulius Pogianus in præfat. ad Chrisost. de Virgi. & Pius IV. Pont. Max. in ne-  
cessarijs Conc. Tri. prout omnes Pa-  
tres consulebant, opera sua & studio  
vtebatur, cui etiam litterarum diuin-  
narum studio illud semper plus ad-  
didit, vitæ sanctitatem, morum ho-

nestatem, & in pijs operibus inde-  
fessam diligentiam.) Quod de stu-  
dio sacrorum canonum fortius dici-  
mus pro regimine ecclesiæ, Namq.  
& in partibus, vbi non sunt hæretici  
in prælatum præfertur Canonista.  
Abb. singulariter in c. 1. de conf. &  
affin. Feli. conf. 13. dirige domine, n.  
21 9. cum simil. + Digni enim sunt ho-  
nore inuentores ipsarum litterarum  
namq. Hebrearum referunt Moy-  
sem, Caldearum Abraam, Ægyptia-  
rum Iim Reginam, Inachi filiam,  
Græcarum fænices, Cadmumq. am-  
pliasse, quibus Ispodames, & Simoni-  
des sex adiunxerunt: Latinarum ve-  
ro carmentem Nymphain aliqui-  
bus postea superadditis, ad num. 22.  
ex glos. ad Boet. dedisci. scol. cap. 1.  
Ioan. Dried. lib. 3. de eccles. script. c.  
5. col. 8. &c.

## DE DOCTORIBVS , ET MEDICIS

promouendis.

## CAP. TRIGESIMVM.

## SUMMARIUM.

- 1** Dœctores cuiuslibet scientiæ de-  
bene facere professionem fidei.
- 2** Medici quid tenentur iurare in eo  
rum promotione.
- 3** Episcopi debent publicare Constitu-  
tionem Pij V. de medicis.
- 4** Medici circa quæ sunt monendi.
- 5** Medici sunt honorandi triplici bono  
re, nu. 7. & 8.

- 6** Medici quomodo tenentur mederi  
pauperi, & quid de diuite nolente  
soluere.
- 9** Medici quas debent obseruare quali-  
tates circa infirmum.
- 10** Infirmitates plerumq. causantur a  
peccatis.  
Virtus in infirmitate perficitur. nu-  
eod.

FF 3 Quia

**Q** Via de omnibus prouidere intendit sancta ecclesia, ut in de quisq. eius præceptis adhæreat, & obseruet, quæ plurimum versantur in illo symboli articulo, *Sanctam Catholicam Ecclesiā*, Nō solū ad predictos, n. 7. c. præced. extēditur, vt fiat ipsa professio fidei. ¶ Sed ad omnes doctores, & ad alios promouendos ad Doctoratus, Magisteria, aliosve gradus, cuiuscumque scientiæ, seruata forma eiusdem bullæ, sed corā quo dubitarunt multi, quando clericus ascendit ad gradū doctoratus canonū, & legum, & non dubium, quin coram suo ordinario ex lege iurisdictionis, & ne clericus laico se subijciat, tamen in regno. Vī cecancellarius accipit, & sic admittit, & recipit, ex supremi officij authoritate (sic etiam olim ratione dicti officij, cum, & primitus in clericos cognitionem habere respectu studij, & gradus scribat Mar. Frecc. de subfeud. lib. 1. de offic. magn. cancel. nu. 24. vbi conatur defendere hoc dīcū) & ratio optima datur, quia Rex dicitur persona sacra, & Religiosa, cum ei dicatur, sacræ Regiæ Maiestati, & est vnicus auctus gradus, & iuramenti, vt conueniat, cum ea monitione, quod iustum consulant, & iudicent, procedendo secundum inclinationem iustitiae, & rectam prudentiali rationem. Timendo Deum, & fugiendo iniquitates, & calumniosas dilationes, non facientes pactum de quota litis, quod iure est prohibitū. vulgata, l. sumptus, ff. de pac. declarat Innoc. in c. ex parte scabinorum. de alien. iud. mut. cauf. fact. vide Nauar. in Man. c. 25. n. 28. vers. 7. in fi. quare in multis aduocando peccant. Paui.

de visitat. 2. p. quæst. 7. nu. 93. Aluar. Pelag. de planet. eccles. lib. 2. cap. 35. Flor. 3. part. tit. 6. cap. 2. §. 5. Nauar. eod. num. 28. vbi prosequitur. + Id tamen obseruari debet, quando sunt medici promouendi, quod ultra professionem fidei per ipsos faciendam, iurent in manibus episcopi, vel Rectoris obseruare statutum factum per Pium Quintum Pontificem Maxim. in sua constit. incipien. su. per gregem 1566. ann. primo, in confirmationem antiquæ, & salutaris decretalis Innoc. iii. in Concil. gen. c. cum infirmitas, de penit. & remisi. vt cum ad infirmum vocantur, pri. mū moneant, & inducant ad procurandum salutem anime, vocando medicum spiritualē, hoc addito no. uiter ipsi decretali, q. in curūscumq. promotione, seu licentia medendi concedenda a quouis collegio, vel universitate, primum fiat iuramentū vel in suis manibꝫ, vel ordinarii, coram notario publico, & testibus de seruandis omnibus contentis in dicta bullā, & demum in licēria sit specialis mentio eiusdem iuramenti sic præstiti, nec omittenda ipsa sollemnitas nouæ constitutionis sub penit. ibidem contentis. §. quod si qui medicorum. Nauar. eod. cap. 25. nu. 60. vers. 3. + Ipsamque constitutionem, vt eius tenor obseruetur, tenentur locorum ordinarij publicare, & ab omnibus licentiam medendi habentibus iuramentū accipere, censuras proferendo contra jurare recusant. §. mandantes, quod, & Innoc. Tertius, similiter statuerat. in §. si quis autem medicorum. *Huiusmodi nostræ constitutionis, postquam per prolatos locorum fuerit publicata trans* gressor

gressor extiterit, tamdiu ab ingressu ecclesie arceatu, donec pro transgresione huiusmodi satisficerit competenter. Et aliis nouis poenis in ipsa Constitutione Pij additis, ob id solum, ut saluti animae primum prouideatur. Nec tunc paroch<sup>9</sup> vocetur, cu<sup>m</sup> vix infirmus cognoscat se ipsum, non solum non possit conscientiam examinare, (& cui absentia eorum, quos valde diligit, in illo statu admodum est utilis: vt not. Martin. Nauar. de pænitent. distin. 7. cap. fin. 4. §. quod quamuis, num. 17.)† In quo rum obseruatione monendi sunt ipsi medici, ne infirmis praetextu sanitatis consequendæ aliquid peccati committendi consulant, siue aliquod superstitionis suadendo pro salute corporali aliquod remedium redundans in periculū animæ sue, cōtra mentem sum. Pōt. eod cap. cum infirmitas. §. fin. etiā abstinentia per verba generalia. Abb. ibi. in fin. verb. Nauarr. in citato cap. 25. nume. 62. Pr̄tiosior est enim anima ipso corpore, vt in eo. c. refert legislator. nā, & pro salute anim-rum laborat ipsa ecclesia, ideo clamat. *Pænitentiam agite appropinquat enim regnū cœlorum, facite fructus dignos pænitentie.* Luc. cap. 3. quia nescitur qua hora dominus vēturus sit. Matth. c. 24. 5. † Medici itaque ipsi ad infirmū medicinalia applicantes tamquā a Deo creata, & qui dedit naturalē intellectum ad inuestigandum vires herbarum, earumq. effectum experiendum, honorandi sunt; vt Dei instrumentum. Eccles. cap. 38. triplicique honore obsequiū accipiendo, honore scilicet subuenientiæ, cum salariū pia statut, ex quo sibi consulere pos

sunt, & valent à recusantibus (habētibus tamen petere) Cum nemo de suo cogatur facere beneficiū. c. præcariæ. 10. quæstio 2. *Dignusq. est ope rarius mercede sua.* Luc. c. 12. 12. q. 2. cap. quicumq. cum laborent in officio, & regimine. Ecclesiast. cap. 10. & pecunia debetur exinde, propter versus;

*Vnica cunctarum Regina pecunia rerum.*

*Imperia in terris pro Ioue summa tenens.*

Multa ponit Iodoc. Damhouder. Burg. in suo encomio pecuniae fol.

6. 250. † Sed ægroto pauperi tenetur medicus absq. salario mederi. gl. in sum. 83. distin. quod declarat. Mart. Nauar. eod. c. 25. nu. 64. Vbi quid si non vult mederi diuiti recusanti sol uere & merito p. eccat, quia etiam ab inuito a se curato potest exigere. gl. not. in c. prouidendum. ead. dist. quam expendit Ludouic. Rom. in sing. 124. i. ncip. tu habes, & sequuntur alij in adit. eiusd. sing. & Nauar. vbi supra, etiam si moriatur per eam dem gl. Tiraq. de vtr. retract. lib. ij. gloss. i. num. 10. quod, & continuo practicam<sup>9</sup>, & in iudicio obseruatur licet, lugeat hæredes soluere, vel ex tarditate mortis in odio defuncti, vel

7. ex propria auaritia. † Itē debetur medico honoris obedientia, vt infirmus aperte dicat suā infirmitatē, eiusque causas, obseruādo præcepta imposta, & regulā pro sanitate recuperāda. Nisi. n. obedierit, de se queri potest? si nō sanetur, cum ipse per exercitiū, & practicā sit expertus in suis humoribus. Franc. de sant. Nazar. in tract. de peste. secūda part. namque aliter multum iaceret in lecto, & febre oc

Ff 4 cupa-

cupatus transibit ad patres suos, & dicit tex. 15. quæst. 1. cap. illud relatum §. itaque. *Quod turbata concordia elementorum, seu humorum, ipsa caro afficitur.* Et si cum minuitur ab ordine suo, & tandem dissoluitur, cum augetur aliquod nocumentum super corpus, diminuta sua compositione, accidit ex eo iterum nocumentum Arist. ex lib. 1. c. 2. de propr. elemen. ¶ Tertio debetur honor reverentia, tāquā beneficatus benefacienti, cū magnū sit beneficiū sanitatis, & gratitudo vertitur honorare venerādo. per D. Flor. in sum. 3. part. tit. 7. c. 1. quem honorem adeo multi extenderunt, vt voluerint medicos præferendos esse doctoribus legistis, quam questionem dicit inaniter capitam. Cassan. in sua glor. mundi. 1. p. conf. 25. vbi vide Boe. de author. magni Conc. nu. 89. Ioan. Neuiz. in sua syl. lib. 2. fol. 220. per plures col. Cū non sit medicina scientia, sed ars, procedendo magis per experientia, quam per rationes. Quod etiam de ipso honore eisdem medicis præstando, ex tribus quoque causis plenissime, & grauibus verbis discurrit Doctissimus ille Augustinianæ Religio nis Magnus professor B. AVGSTINV S de Antiquissima Triūphoru familia de Anchona in eo tractatu, quē de potestate ecclesiastica edit. q. 109. art. 1. de quo sāpe mentio 9 nē fecimus in superioribus. ¶ Ipsi au-

tem medici obseruare tenentur qualitates, vt infirmum curare valeant. Et primo considerando qualitates, conditiones infirmorum, humoresq. peccantes, & prædominantes, cognoscant quod vsu, & exercitatione consequuntur. Secundo mouent infirmos ad loquendum, vt si causam morbo dederint, patet faciant, namq. & multi perierunt obmutando errores commissos. Tertio si prævalida ægritudine nō loquantur manū corpori infirmo adhibeant. Quarto verbis consolatoriis reficiendo, gloss. ad Boet. de cons. philos. lib. 1. prosa. 2. in fine. Et quod quinto est loco dictum supra nu. 4. Sic enim per acquisitionem doctrinæ, & frequentius actionum in ægroris perfectionē medicinæ acquirunt. Ripa. eod tract. de peste vlt. parte. ¶ Sexto, & vltimo, vt cū ad infirmos deuenerint, denūtiet eis, propter peccata plerumq. infirmities euenire, & ideo quilibet prouideat animæ per medium sacramentū ecclesiæ, iuxta const. alleg. Inn. III. cap. cum infirmitas, Luc. c. 13. de lāguido piscinæ. Ioan. c. 5. & dicuntur septem animæ infirmitates, ipsiq. dari totidem remedia. Flor. 2. part. tit. 3. cap. 9. §. 9. licet quandoque ad euādum peccatum: sicut testatur Apost. scribens ad Cor. 2. cap. 12. in illis verbis. *Virtus in infirmitate perficitur.* Et dictum est in famil. singu. in l. 1. n. 19. fol. 171. &c.

DE